

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/28167 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 16 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en verlenging van de geldigheidsduur daarvan afgewezen.

Bij besluit van 12 mei 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 februari 2007, verzonden op 19 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

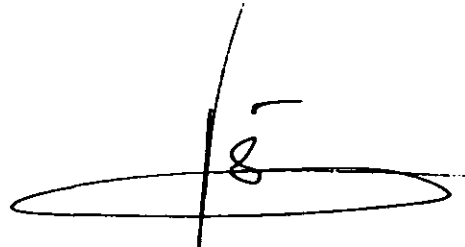
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

382-491.

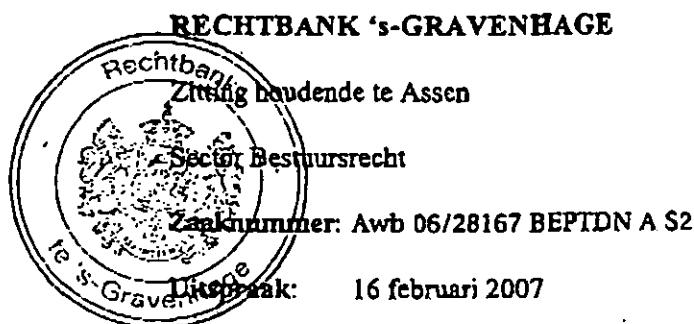
Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

inzake:

geboren
van Angolese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0111-11-8013,
V-nummer: 1
eiseres,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,

tegen: **DE MINISTER VAN JUSTITIE**

(Immigratie- en Naturalisatiedienst)
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.R. de Groot, procesvertegenwoordiger.

Procesverloop

Eiseres heeft op 16 september 2004 een aanvraag tot het wijzigen en verlengen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling in de beperking verband houdend met voortgezet verblijf, gedaan. Verweerder heeft bij beschikking van 3 mei 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

Eiseres heeft daartegen bij brief van 26 mei 2005 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 20 juli 2005 heeft verweerder het bezwaar kennelijk ongegrond verklaard.

Bij schrijven van 13 oktober 2005 heeft verweerder kenbaar gemaakt dat de beschikking van 20 juli 2005 is ingetrokken en dat opnieuw een beslissing op bezwaar zal worden genomen. Op 16 maart 2006 heeft er een zitting van de ambtelijke hoorcommissie plaatsgevonden. Bij beschikking van 12 mei 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepsschrift van 9 juni 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 30 januari 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de ongegrondverklaring van het bezwaar als volgt gemotiveerd. De aanvraag is afgewezen, omdat eiseres gedurende de geldigheidsperiode van de haar verleende verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling niet meer voldeed aan de voorwaarden, zoals genoemd in hoofdstuk C2/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) nu er blijkens Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire nr 2003/64 (verlengd bij Wijzigingsbesluit Vreemdelingen-circulaire nr 2004/71) sinds 1 januari 2004 voor eiseres adequate opvang in Angola beschikbaar is. Het feit dat eiseres inmiddels meerderjarig is geworden en feitelijk niet meer in het opvangcentrum Mulemba zal worden opgevangen doet hieraan volgens verweerder niet af nu van haar mag worden verlangd dat zij zich thans zelfstandig in Angola kan handhaven. Voorts is niet gebleken dat van eiseres wegens bijzondere individuele omstandigheden niet kan worden gevergd Nederland te verlaten, zodat er geen aanleiding is om haar conform artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf. Daarbij neemt verweerder in aanmerking dat er niet van worden uitgegaan dat alle banden met Angola verbroken zijn, omdat eiseres veertien jaar in Angola heeft gewoond tegenover viereneenhalf jaar in Nederland.

De gestelde integratie in de Nederlandse samenleving en de ontwenning van de Angolese samenleving zijn ook niet zodanig dat terugkeer naar het land van herkomst in redelijkheid niet kan worden verlangd. Er bestaat geen aanleiding om de aanvraag op grond van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in afwijking van de in de Vc 2000 neergelegde beleidsregels in te willigen.

Eiseres stelt zich (primair) op het standpunt dat zij automatisch recht heeft op een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51, tweede lid, Vb 2000 nu verweerder geen gebruik heeft gemaakt van zijn beleidsvrijheid om de aan eiseres verleende verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling op grond van artikel 19 Vw 2000 in te trekken en zij drie jaar over deze vergunning heeft beschikt.

Eiseres stelt zich (subsidiair) op het standpunt dat indien zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf omdat er van uit wordt gegaan dat er adequate opvang in het land van herkomst beschikbaar is, verweerder haar ingevolge artikel 3.52 Vb 2000 op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in het bezit had moeten stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf. Immers van eiseres kan - in de geest van het bijzondere beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen - niet worden verlangd dat zij na meer dan drie jaar rechtmatig verblijf in Nederland krachtens een verblijfsvergunning Nederland alsnog verlaat. Volgens eiseres is zij als kind naar Nederland gekomen en heeft zij de belangrijkste jaren van een groot deel van haar pubertijd in Nederland doorgebracht, terwijl zij inmiddels goed is geïntegreerd, Nederlands spreekt en in Nederland een opleiding heeft genoten. Dit zijn volgens eiseres bijzondere individuele omstandigheden, die verweerder had moeten meewegen in het kader van zijn bevoegdheid om af te wijken in de Vc 2000 neergelegde beleidsregels. Dit geldt temeer nu verweerder eiseres in de waan heeft gelaten dat haar de verlangde verblijfsvergunning zou worden verleend, omdat verweerder nimmer kenbaar heeft gemaakt dat zij reeds per 1 januari 2004 niet meer aan de voorwaarden voor verlening zou hebben voldaan. Tenslotte stelt eiseres dat het voor haar welhaast onmogelijk zal zijn om zich te vestigen laat staan te handhaven in het land van herkomst.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het bepaalde in het Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Stcrt. 2006, 247) is de Minister van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken, wiens handelingen en besluiten, voor zover deze tot stand zijn gekomen voor 14 december 2006, rechtens dienen te worden toegerekend aan de Minister van Justitie.

In deze zaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder f, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Krachtens het tweede lid van dit artikel kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Niet in geschil is dat eiseres op 3 juli 2002 met ingang van 11 november 2001 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, geldig tot 11 november 2002. Nadien is de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning nog tweemaal verlengd tot respectievelijk 11 november 2003 en 11 november 2004.

Nu tijdens de looptijd van de verblijfsvergunning is gebleken dat er (sedert 1 januari 2004) in Angola adequate opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen van Angolese nationaliteit aanwezig is in het opvangcentrum. Dit voldoet eiseres niet (meer) aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijk verblijfsvergunning.

Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat eiseres op grond van artikel 3.51 Vb 2000 geen aanspraak heeft op een verblijfsvergunning in verband met voortgezet verblijf. Daaraan doet de omstandigheid dat zij reeds drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, niet af. Dat eiseres inmiddels meerderjarig is geworden en feitelijk niet meer in zal worden opgevangen doet daaraan evenmin af; immers van eiseres mag worden verwacht zich thans zelfstandig in Angola te kunnen handhaven.

Anders dan namens eiseres is betoogd, heeft zij niet automatisch recht op de door haar verlangde verblijfsvergunning enkel en alleen omdat verweerder haar verblijfsvergunning niet met toepassing van artikel 19 Vw 2000 heeft ingetrokken en daarmee in haar verblijf hier te lande zou hebben berust aangezien dit artikel geen verplichting voor verweerder inhoudt maar "slechts" een bevoegdheid.

Eiseres heeft voorts een beroep gedaan op bijzondere individuele omstandigheden in verband met haar, tijdens haar rechtmatig verblijf ontstane ontwenning van de Angolese samenleving en integratie in de Nederlandse samenleving.

Artikel 3.52 Vb 2000 opent in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 Vb 2000 de mogelijkheid voor het verlenen van een vergunning in verband met voortgezet verblijf aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel 1, Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat, als er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden.

Naar het oordeel van de rechtbank is in casu niet gebleken van dergelijke bijzondere individuele omstandigheden. Dat eiseres alle banden met Angola zou hebben verbroken en volledig in de Nederlandse samenleving zou zijn geïntegreerd, maakt nog niet dat gesproken kan worden van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard, dat verweerder in het voortgezette verblijf van eiseres behoort te berusten. Temeer niet nu eiseres veertien jaren in Angola heeft gewoond tegenover ten tijde van het bestreden besluit viereneenhalf jaar in Nederland, zodat er niet van kan worden uitgegaan dat zij alle banden met Angola heeft verbroken.

Derhalve kan van eiseres worden gevergd Nederland te verlaten, zodat er geen aanleiding bestaat om eiseres overeenkomstig artikel 3.52 Vb 2000 in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf.

Voorts heeft eiseres niet geconcretiseerd dan wel aannemelijk gemaakt dat er bijzondere omstandigheden zijn dat er voor verweerder aanleiding bestond om met toepassing van de in artikel 4:84 Awb neergelegde bevoegdheid om van zijn in de Vc 2000 neergelegde beleidsregels af te wijken.

Hetgeen eiseres overigens heeft aangevoerd, kan eveneens niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding tot het uitspreken van een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

Zaaknummer: Awb 06/28167 BEPTDN A S2

5

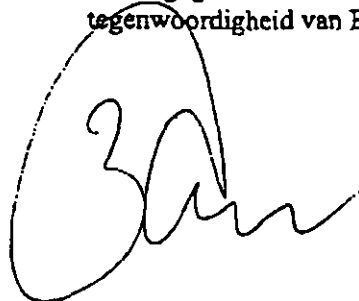
Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. B.I. Klaassens, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van B. de Vogel als griffier op 16 februari 2007.

Afschrift verzonden: 19 FEB 2007

VOOR AFSCHEFF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1605-C 19 MRT 2007	
ZAAKNR.	01934
AAN:	VI
BEHANDELD: OD:	PAR:

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 19 maart 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op van Angolese nationaliteit en
thans verblijvende te aan de te dezer zake
woonplaats gekozen hebbende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten
kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door voornoemd tot bepaal-
delijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemd
het onderhavige hoger beroep in te dienen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaal-
delijk gevolmachtigd door voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 16 februari 2007, aan haar bepaaldelijk ge-
volmachtigde verzonden op 19 februari 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank
's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen met registratienummer Awb 06/28167, waarbij het
namens appellante ingediende beroepschrift d.d. 9 juni 2006, -gericht tegen de beschikking
van verweerder d.d. 12 mei 2006 waarbij het namens appellant ingediende bezwaarschrift
tegen de weigering om de aanvraag d.d. 16 september 2004 van appellante tot het wijzigen en
verlengen van haar verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14
van de Vreemdelingenwet 2000, in te willigen-, ongegrond is verklaard (zie bijlage).

Grief I

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht-
bank Assen in haar uitspraak overwogen dat: "Nu tijdens de looptijd van de verblijfsvergun-
ning is gebleken dat er (sedert 1 januari 2004) in Angola adequate opvang voor alleenstaande
minderjarige vreemdelingen van Angolese nationaliteit aanwezig is in het opvangcentrum
Mulemba voldoet eiseres niet (meer) aan de voorwaarden voor het verlengen van de oor-

spronkelijke verblijfsvergunning.

Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat eiseres op grond van artikel 3.51 Vb 2000 geen aanspraak heeft op een verblijfsvergunning in verband met voortgezet verblijf. Daaraan doet de omstandigheid dat zij reeds drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdelinge, niet af. Dat eiseres inmiddels meerderjarig is geworden en feitelijk niet meer in zal worden opgevangen doet daaraan evenmin af; immers van eiseres mag worden verwacht zich thans zelfstandig in Angola te kunnen handhaven."

Toelichting: Appellante is van mening dat, nu zij drie jaar in Nederland als vergunninghouster van een verblijfstitel onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" verblijf heeft gehad, recht had op een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "voortgezet verblijf" op grond van artikel 3.51 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) ondanks het feit dat appellante niet meer onder de 18 jaar oud was en aldus niet meer feitelijk in had kunnen worden opgevangen. Bovendien heeft appellante aangegeven dat, onder verwijzing naar een uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 24 november 2004 (LJN, AS2870), met procedurenummers Awb 04/48798 en 48795, er voor haar inderdaad geen opvang was. Immers, in voornoemde uitspraak heeft de rechtbank overwogen, r.o. 14.1 t/m 15, dat "uit de deskundigenberichten kan niet worden afgeleid dat opvang in Angola ook na 15 juli 2005 gegarandeerd is. Derhalve is de beslissing onzorgvuldig genomen. Er ontbreekt in ieder geval een kenbare en draagkrachtige motivering. De beschikking dient dan ook te worden vernietigd." Dienaangaande merkt appellante op dat zij op 15 juli 2005 nog altijd jonger dan 18 jaar was en dat de in beroep bestreden beslissing is genomen toen zij wel ouder dan 18 jaar was geworden. Dat appellante zich, zoals door verweerder wordt aangenomen, zelfstandig in Angola zal kunnen handhaven is slechts enkel een vermoeden van verweerder en wordt op geen enkele wijze nader geconcretiseerd. Gelet op het voorgaande stelt appellante dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat appellante deswege in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf".

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Assen in haar uitspraak overwogen dat: "Anders dan namens eiseres is betoogd, heeft zij niet automatisch recht op de door haar verlangde verblijfsvergunning enkel en alleen omdat verweerder haar verblijfsvergunning niet met toepassing van artikel 19 Vw 2000 heeft ingetrokken en daarmee in haar verblijf hier te lande zou hebben berust aangezien dit artikel geen verplichting voor verweerder inhoudt maar "slechts" een bevoegdheid."

Toelichting: Appellante verwijst vooraleerst naar de toelichting op grief I en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig eveneens dient te worden beschouwd als ware dit tevens een toelichting op grief II. Daarnaast stelt ap-

pellante dat, indien en voor zover verweerder van mening was dat zij niet langer voldeed aan de werking van artikel 18, eerste lid, sub f, Vw 2000, en er aldus adequate opvang zou zijn geweest verweerder gebruik had moeten maken van de bevoegdheid van artikel 19 Vw om de aan appellante verleende verblijfsvergunning in te trekken, hetgeen verweerder heeft nagelaten. Nu verweerder aldus heeft nagelaten om de aan appellante verleende verblijfsvergunning regulier in te trekken en verzuimd heeft om appellante tijdig op de hoogte te stellen van het gewijzigd beleid, althans dat verweerder meer dan een jaar hiermee heeft gewacht, stelt appellante dat zij automatisch recht heeft op een verblijfsvergunning regulier onder de beperking voortgezet verblijf. Gelet op het voorgaande stelt appellante dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat appellante alsnog in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf".

Grief III

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Assen in haar uitspraak overwogen dat: "Eiseres heeft voorts een beroep gedaan op bijzondere individuele omstandigheden in verband met haar, tijdens rechtmatig verblijf ontstane ontwenning van de Angolese samenleving en integratie in de Nederlandse samenleving.

Artikel 3.52 Vb 2000 opent in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 Vb 2000 de mogelijkheid voor het verlenen van een vergunning in verband met voortgezet verblijf aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel 1, Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Naar het oordeel van de rechtbank is in casu niet gebleken van bijzondere individuele omstandigheden. Dat eiseres alle banden met Angola zou hebben verbroken en volledig in de Nederlandse samenleving zou zijn geïntegreerd, maakt nog niet dat gesproken kan worden van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard, dat verweerder in het voortgezette verblijf van eiseres behoort te berusten. Temeer niet nu eiseres veertien jaren in Angola heeft gewoond tegenover ten tijde van het bestreden besluit viereneenhalfjaar in Nederland, zodat er niet van kan worden uitgegaan dat zij alle banden met Angola heeft verbroken.

Derhalve kan van eiseres worden gevergd Nederland te verlaten, zodat er geen aanleiding bestaat om eiseres overeenkomstig artikel 3.52 Vb 2000 in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf."

Toelichting: Appellante verwijst vooraleerst naar de toelichting op grief I en II, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig eveneens dient te worden beschouwd als ware dit tevens een toelichting op grief II. Voort stelt appellante dat er weldegelijk sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan van appellante niet gevergd kan worden dat zij Nederland verlaat. Appellante heeft aan-

gegeven dat zij min of meer als kind naar Nederland gekomen en dat zij de belangrijkste jaren althans een groot deel van haar pubertijd in Nederland doorgebracht, eiseres spreekt Nederlands en is inmiddels goed geïntegreerd. Dit zijn allemaal omstandigheden welke mee hadden moeten worden gewogen in het kader van a) artikel 3.1 van het Verdrag voor de Rechten van het Kind en b) artikel 4:84 Awb om af te wijken van de in de Vreemdelingencirculaire neergelegde beleidsregels en aldus gebruik te maken van de tot de Minister beschikking staande discretionaire bevoegdheid. Daarnaast is het zo, dat appellante hier in Nederland in de prostitutie heeft moeten werken omdat zij ingevolge het besluit van verweerder van 12 mei 2006 geen inkomsten meer had. Voorts heeft verweerder, zoals reeds aangegeven, pas heel laat op het verzoek van appellante tot wijziging en verlenging van de aanvraag beslist althans deze beslisperiode duurde zolang dat bij appellante terecht de indruk was ontstaan dat in het verblijf van appellante hier in Nederland was danwel zou zijn berust, temeer daar appellante geruime tijd door verweerder in deze waan is gelaten doordat verweerder heeft nagelaten de aan appellante verleende vergunning in te trekken. Appellante stelt dan ook dat zij voldoende argumenten danwel bijzondere individuele omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan geconcludeerd had moeten worden dat zij in Nederland zou moeten blijven. Gelet op het voorgaande stelt appellante dan ook dat, nu de recht-bank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat appellante alsnog in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf".

Grief IV

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht bank Assen in haar uitspraak overwogen dat: "Voorts heeft eiseres niet geconcretiseerd dan wel aannemelijk gemaakt dat er bijzondere omstandigheden zijn dat er voor verweerder aanleiding bestond om met toepassing van de in artikel 4:84 Awb neergelegde bevoegdheid om van zijn in de Vc 2000 neergelegde beleidsregels af te wijken."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I tot en met III en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig eveneens dient te worden beschouwd als ware dit tevens de toelichting op grief IV. Gelet op het voorgaande stelt appellante dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat appellante alsnog in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf".

Grief V

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht bank Assen in haar uitspraak overwogen dat: "Hetgeen eiseres overigens heeft aangevoerd, kan eveneens niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Het beroep is derhalve ongegrond.”

Toelichting: Appellante verwijst dienaangaande naar de toelichting op grief I tot en met IV en waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief V. Gelet op het bovenstaande stelt appellante dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat appellante alsnog in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking “voortgezet verblijf”.

REDENEN waarom appellante zich eerbiedig tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 19 maart 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de uitspraak d.d. 16 februari 2007 van de rechtbank Assen te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 9 juni 2006 gegrond te verklaren;
4. de in beroep bestreden beschikking d.d. 12 mei 2006 te vernietigen;
5. te bepalen dat aan appellante een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 verband houdende met “voortgezet verblijf” zal behoren te worden verleend;
6. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellante voor rechtsbijstand en griffierecht.

Hoogachtend

Mr. K.J. Meijer

bijlage: uitspraak Rechtbank Assen d.d. 16 februari 2007 (Awb 06/28167)